

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych dodatki poranne.
Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
Oddzielna przedpłata na dodatek poranny p zymowaną być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmentowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 12 po!

Dziś: Wielki: Anastazji M.
Sobota: Wielki: Lamberta.
Niedziela: Wielkanoc. Aniceta.
Poniedz.: Wielkanocny.

Wschód słońca o godzinie 5-jej minut 10.
Zachód " " 6-jej " 52.
Długość dnia godzin 13 " 42.
Przybyło " " 6 " 4.

Wschód księżycy o godzinie 9 minut 16 r.
Zachód " " 1 " 54 w.
Wysokość wody na Wiśle st. 4 c. 6 (st. 4 c. 10).
Dziś o godzinie 4-jej rano ciepła 3'.

Wtorek: Hermogenesa M.
Środa: Sulpicjusza M.
Czwartek: Anzelma B.
Piątek: Sotera P. M.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Waclawy; jutro Nosiława.
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-jej rano do 5-jej po południu.)—Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-jej rano do 5-jej po południu.)—Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy-Swiat № 27—od 10-jej rano do 7½ wieczorem.)—Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rękodzielniczego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. № 66—codziennie od 10-jej rano do 4-jej po południu, w niedziele i święta zaś od 12-jej do 3-jej po południu.)
Dziś i w sobotę z powodu ostatnich dni Wielkiego tygodnia i w niedzielę pierwszego dnia świąt Wielkiej nocy przedstawień w teatrach nie będzie.
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdziania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy 10187 rs. 18½ kop. (Pożyczki wydawane będą od godz. 9—10-jej rano; wykup zaś i prolongata uskuteczniają się od godz. 9-jej rano do 2-jej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

W celu osiągnięcia możliwej prawidłowości w odbywaniu służby wojskowej ma być uchwalonem, iżby podział poboru rocznego pomiędzy gubernie i obwody, także pomiędzy rewiry poborowe, dokonywany był nie podług ogólnej liczby osób wieku popisowego, lecz z wyłączeniem osób, korzystających z ulg pierwszego rzędu z powodu stanu rodzinnego. Wobec tego uznano za konieczne ściśle rozpatrzyć odpowiednie artykuły ustawy o powinności wojskowej o ulgach 1-go rzędu, wynikających ze stanu rodzinnego, tak, iżby z prawa do ulg mogły korzystać jedynie osoby, będące faktycznie jedyną podporą i jedynie utrzymujące rodziny. W tym celu utworzona ma być, na zasadzie Najwyższej decyzji z d. 1 (13) lutego r. b., specjalna komisja, złożona z przedstawicieli właściwych władz, a to dla szczegółowego rozpatrzenia art. 45-go ustawy o powinności wojskowej o ulgach 1-go rzędu, wynikających ze stanu rodzinnego. Gubernatorzy otrzymali już o-

kólnik ministerjalny w tej sprawie, polecający im rozpatrzenie w urzędach wojskowych artykułu, o którym mowa, i przesłanie uwag tychże urzędów wraz z własną opinią do ministerjum spraw wewnętrznych nie później, jak d. 1 (13) sierpnia r. b. Jednocześnie dostarczyć mają rządy gubernjalne danych za ostatnie trzy lata co do liczby osób, które w tym czasie korzystały z ulg 1-go rzędu.

W Radomia donoszą nam, że miejscowości w powiecie sandomierskim, dotknięte klęską powodzi, zwrócił na miejscu adjutant J. E. Głównego Naczelnika kraju, sztab-srotnistrz Nieratow. Podobno niezależnie od wyasygnowanej niedawno sumy na wsparcia dla powodzi, wyznaczoną ma być ponownie znaczniejsza suma na zakup kartofli i zboża dla obsiania pól, które najbiedniejszym i najwięcej potrzebującym mają być rozdawane w naturze. P. gubernator radomski wystąpił w tym przedmiocie z odpowiednim przedstawieniem do władzy wyższej.

W Gaz. polic. zamieszczono, co następuje: W uzupełnieniu mego rozporządzenia z r. z. polecam pp. komisarzom zobowiązać wszystkich właścicieli fabryk sztucznych wód mineralnych, napojów musujących, chłodzących i lemoniad bezwzględnie wypełnić poniżej załączone i przez radę medyczną wypracowane przepisy: 1) wywiązywacz kwasu węglanego i zbiornik do kwasu siarczanego, winny być przygotowane z miedzi i wewnątrz wyłożone warstwą ołowiu; wywiązywacz powinien być zaopatrzone w manometr i kłapę bezpieczeństwa; 2) oplukiwacze nie mniej trzech naczyń, służące do przemywania kwasu węglanego, powinny być napełnione: pierwszy roztworem siarczanu żelaza, drugi roztworem sodu i trzeci zwyczajną wodą; 3) saturator, czyli przyrząd do nasycania wody kwasem węglanym, powinien być dokładnie wybielony czystą cyną, zaopatrzone również w manometr i kłapę bezpieczeństwa; 4) przyrząd do rozlewania wód obowiązkowo powinien być zaopatrzone ochraniającymi siatkami lub

skrzydłami, aby w razie pęknięcia naczyń, robotnicy byli zabezpieczeni od skaleczenia; 5) rurki łączne, po których przechodzi woda, powinny być cynowe, jeżeli zaś są one miedziane, to należy je wewnątrz obowiązkowo wybielić; 6) wszystkie przyrządy, rury itp., p otrzeba utrzymywać zawsze w bezwzględnej czystości i porządku; na tych częściach przyrządów, które są w bezpośrednim zetknięciu z wodą, nie powinno się nigdy zauważyć zielonych śladów soli miedzianych; 7) woda, służąca do przyrządzania sztucznych wód mineralnych, a między innymi selcerskiej i sodowej, powinna być bezwzględnie destylowana; 8) do napojów chłodzących i lemoniad można dozwolnić użycia wody wiślanej lub też studziennej, dobrej i zdanej do picia; 9) lokale, w których się dokonywa przyrządzanie i rozlewanie wód, muszą być obszerne, widne i głównie nie powinny do nich przechodzić uboczne zapachy; 10) wszystkie materiały, wchodzące w skład wód mineralnych i innych napojów, powinny być bezwarunkowo czyste i wymaganej dobroci. Wkładając ogólny dozór co wypełniania pomienionych przepisów na pp. komisarzy i lekarzy miejskich, polecam, w razie zauważenia najmniejszych niedokładności pod względem budowy i utrzymywania przyrządów, oraz jakości przyrządów, sporządzać szczegółowe protokoły i wraz z napojami przedstawiać do samych lekarzy, dla dalszego rozporządzenia."

Magistrat m. Warszawy otrzymał w tych dniach zatwierdzony przez władzę wyższą budżet wydatków i dochodów kasy pokładnego parafij rzymsko-katolickich. Podług zatwierdzonego budżetu, tak wydatki, jak i dochody obliczone zostały na 77,089 rs. 94 kop.; w r. 1891-ym wynosiły one 79,010 rs. 87 kop.

Od d. 13-go kwietnia przy platformie między stacjami Wołomin i Warszawa kolei petersburskiej będą się zatrzymywały pociągi pocztowe nmr. 3 i 4-ty o ile zajdzie potrzeba, zawsze zaś będą się zatrzymywały pociągi pasażerskie nmr. 5, 6 i mieszane nmr.

29)

PRZYBŁĘDA.

POWIEŚĆ

przez

Józefa Ignacego Kraszewskiego.

(Dalszy ciąg.)

Czarlińska, gdy bryczka zaturkotała, w uniesieniu uściskała Albine, tak się jej gość ten podobał, i tak była dumna tem, że mu u niej było dobrze.

W duchu już myślała sobie, że po jakim roku, dwóch, gdy się Jadwisia trochę rozwinię, a on z nią oswoi, będzie z nich dobrana para. Młynska, mój Boże! majątek był, który niegdyś hrabstwem zwano!! Nikt z sąsiadów ani piątej części obszaru ich nie miał.

Dobra były magnackie.

Wprawdzie ich dziedzic na magnata nie wyglądał wcale, ale chłopiec się zdawał choć do rany przyłożyc.

Do Sosenek dawniej nie często goście zaglądali, Czarlińska się nudziła i nie bardzo była już do nich od śmierci męża nawykła. Teraz spostrzegła, że z Albina przybyła jej do domu siła pociągająca, bo goście ciekawi może aż nadto często się zjawiali.

Dawniej Bodiakowski ledwie kiedy zajrzał, nie spodziewano się go rychło, gdy jednego poobiedzia zjawił się z wielkiem zdumieniem sędziny. Myślała, że ma interes jaki.

Albina, która niepokoił, napastując ją wejrzeniami drapieżnymi, unikała go, jak mogła, nie chciała wyjść tym razem. Czarlińska sama przybiegła ją prosić, powiadając, że się o nią dopytywał.

Przez wzgląd na rodziców, obawiając się, aby go nie zniechęciła, wysunęła się Wysocka, ale smutna i milcząca.

Bodiakowski zdaleka tylko spoglądał na nią, ale po krótkim a nieznacznym prologu, dobył z kieszeni zaprenumerowanego Kurjera i z tryumfem go położył na stole.

— Widzi pani—rzekł — że i u nas też gazety się trafiają.

Czarlińska z poszanowaniem patrzyła na tę nowość, która Albine tak zniechęciła, że ją zaraz ciekawie porwała do rąk.

— Probowalem czytać — dodał p. Hieronim. — Juźci, ale najwięcej piszą o mieście, a my go nieznamy.

Ruszył ramionami, nie umiał nic więcej powiedzieć.

Kurjer był widocznie dla Wysockiej zdobyty, co miało w oczach Czarlińskiej znaczenie wielkie i dawało jej do myślenia. Niemal zaczęła być zadowolona o tę dziewczynę, która, prosta budniczka, tak łatwo wszystkim głowy zawracała.

Zyskała jednak w jej opinii.

Zabawiwszy krótko, Bodiakowski, któremu się w rozmowie nie wiodło, zostawił Kurjera, nie upominając się o niego, i odjechał.

Kilka dni upłynęło, gdy znów Bożak się zjawił.

— Niech mi pani przebaczy, że jestem zbyt częstym gościem—rzekł na wstępie.—Nie mam co robić w domu, a panna Albina jest moją koleżanką, mogę powiedzieć. U jednych uczyliśmy się profesorów, z tą różnicą, że ona z nich więcej niż ja korzystała.

Podnosiło to Albine w oczach Czarlińskiej, ale czasem ogarniała ją trwoga. Nuż, broń Boże, zakocha się w niej z nudów, nim Jadwisia dorosnie.

Głowa ją trochę zabolala. Rada go była ująć sobie..

Bożak nie uchybił gospodyni, zabawiał i ją rozmową. Spoglądał na Jadwisie i parę razy do niej się odzywał, ale z Albina papłali tak żywo, tak wesoło, a mówili o takich jakichś rzeczach niezrozumiałych, że sędzina, choć się uśmiechała, w duszy coraz była smutniejsza.

— Jak się oni rozumieją! — myślała.

W istocie, tych dwoje wygnańców z jednego świata mieli tyle wspólnych wyobrażeń, wspomnień, że rozmowa była niewyczerpaną.

Bożak przyznał się tym razem przed Wysocką, iż ciekawym był widzieć chatę jej rodziców na Rudkach, że umyślnie tam jeździł i znalazł ją w stanie oplakanym, z którego koniecznie chciał starych podźwignąć.

Zdawało się nawet, że nie z czem innym przyjechał tym razem i Czarlińską usiłował wciągnąć do spisku, aby starych koniecznie do Młynsk przeprowadzić.

— Niech mi pani sędzina pomoże — mówił — bo panna Albina jest uparta. Gdybym ja potrzebował dla poprawienia ich losu najmniejszą uczynić ofiarę, rozumiałbym, iż można się wahać z jej przyjęciem, ale, słowo daję, że nietylko nie będzie mnie to nie kosztować, ale uczyni dogodność. Ludzi nie mam! Stary Wysocki, zamiast ciężko pracować, będzie dorozował.

Albina głową potrząsała.

Czarlińska nie mogła jej zrozumieć.

Popierała Bożaka. Nie się jednak nie dało wyjednać u milczacej dziewczyny, która dziękowała, a główką kręciła, nie chcąc przystać na przyjęcie ofiary.

Zwróciła kilka razy rozmowę od tego przedmiotu i wejrzenie jej wyraziste dało znać Bożakowi, aby więcej nie nalegał. Zamilkł więc.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

51 i 52. Z tego powodu pociąg nr. 5-ty będzie odchodził z Wołomina o 2 m. wcześniej, a nr. 51-szy będzie przychodził do Warszawy o 3 minut później.

Wczoraj kasa główna kolei nadwiślańskiej wypłacała zaliczenia (rachunkowe) tylko do godziny 12-iej w południe, dzisiaj zaś i dni następnych aż do wtorku włącznie, żadnych wypłat skutecznie nie będzie. Biura w zarządzie kolei nadwiślańskiej, funkcjonować będą dzisiaj tylko do południa. Czynności biurowe rozpoczną się po świętach we wtorek.

W wielką sobotę, o godzinie 11-iej przed południem w lokalu ochrony XI-iej, przy ulicy Tamka pod nrem 2-im, w imieniu warszawskiego Towarzystwa dobroczynności, staraniem prezesa wydziału wsparć Fr. Rydzikowskiego rozdane będzie święcone ubogim mieszkańcom Powiśla, wykwalifikowanym przez opiekunów cyrkulów: I-go, II-go, IX-go, X-go i XI-go. Staranie koło tego urządzenia i rozdanie przyjął na siebie p. Juljan Skibicki, p. o. opiekuna cyrkulu X-go.

Pełniący obowiązki referenta wydziału śledczego, p. Mikołaj Sokół, decyzją władzy wyższej zatwierdzony został na tem stanowisku.

Z powodu słabości naczelnika wydziału obcych wyznań, rz. r. st. Kaczenowskiego, obowiązki te pełni zastępczo urzędnik do szczególnych poruczeń, p. Naumow.

W dniu wczorajszym wyjechali z Warszawy: administrator księstwa łowickiego margrabia Zygmunt Wielopolski do Wiednia, łowczy Aleksander hr. Berg i honorowy opiekun t. r. Pfel do Petersburga.

Wczoraj o g. 7-iej m. 33 po południu przyjechał z Petersburga przydujący w radzie zarządzającej kolei nadwiślańskiej p. Stefan Kossuth.

Z muzyki.

* „Piosenki dla dzieci” St. Niedzielskiego do słów M. Konopnickiej wyszły nakładem księgarni M. Arcta.

* W dniu wczorajszym przybył z Moskwy do Warszawy Aramburo.

Artysta nie będzie śpiewał w Warszawie, jedzie bowiem wprost do Barcelony, dokąd został zakontraktowany na szereg występów.

Nowy przytułek.

Pewne grono osób dobroczynnych i zamożnych powzięło zamiar urządzenia stałego przytulku dla 10-iu sług warszawskich, pozbawionych na starość wszelkiej opieki i niemogących już pracować.

W razie zebrania potrzebnego na ten cel funduszu żelaznego, który obliczono na 25,000 rs. przytułek będzie funkcjonował pod egidą warszawskiego Towarzystwa dobroczynności.

Dla biednych.

Tutejszy mieszkaniec p. R. z powodu ciężkiej choroby domowej, utracił bowiem niedawno żonę i dorosłą córkę, zaniechał wyprawiania dorocznego święconego.

Natomiast urządził święcone dla stu biedaków.

Wybrani z odpowiednią kwalifikacją nędzarze, otrzymali wczoraj już każdy: po placku, bochenku chleba, 10 jajek, 10 funtów mięsa wędzonego i po 3 ruble w gotówce.

Obdarowani wzniesli gorące modły za szlachetnego dobroczyńcę.

Z kolei wilanowskiej.

Pomimo znanej energii inżyniera Husa, kierującego robotami na kolei konnej do Wilanowa, zamierzone przed świętami otwarcie prawidłowego ruchu nie może być skuteczne.

Zwłoka ta pochodzi z różnych względów technicznych, jak również i nieskompletowanej służby tramwajowej.

W każdym razie przed upływem b. m. otwarcie ruchu na całej linii niezawodnie nastąpi.

Rycerz przemysłu.

Przed kilkoma miesiącami przyjechał do Warszawy przystojny i wytworny wiedeńczyk, nazwiskiem Maks Fischler.

Sprytny cudzoziemiec zarzucił wędkę na kieszenie tutejszych handlujących, przemysłowców i fabrykantów, przedstawiając się bowiem kolejno: za kupca zbożowego, a następnie składnika papieru, pobierał zadatki, kaucje, tudzież zaliczenia na towary, które, rzecz prosta, nigdy nie nadechodzily.

W krótkim czasie F. zdołał wydłużyć nawet większe sumy od pp.: W. Kal., A. Meis., E. Dob., B. L., K. Kot., St. Kr. i wielu innych.

Część poszkodowanych, mając niezbite dowody oszustwa, w dniu wczorajszym udała się do wydziału śledczego z prośbą o zaarrestowanie aferaży.

Ten ostatni spodziewał się widocznie podobnego rezultatu, tegoż dnia bowiem z horyzontu Warszawy zniknął.

Nieostrożna jazda.

Kolonista z gminy Brudno, Wojciech Bieńkiewicz, powracając nocy wczorajszej z Warszawy w stanie podchmielenia, zderzył się na wiozie.

Ponieważ Bieńkiewicz wypuścił lejce, nie mógł przeto utrzymać spłoszonych koni, które skręciły w głęboki rów.

Gwałtowne przewrócenie się wozu spowodowało, że Elżbieta Bieńkiewiczowa złamała obie nogi, a sprawca wypadku Bieńkiewicz ma niebezpiecznie uszkodzoną kość pierzową.

Z łakomstwa.

Czternastoletni Kazimierz Wisniewski, syn właściciela sklepiku wiktuałów na Woli, sądząc, że ma butelkę z miodem, wypił spory haust esencji octowej.

Objawy otrucia natychmiast się pokazały i pomimo energicznej pomocy, życiu młodego łakomca, grozi poważne niebezpieczeństwo.

Z czwartego piętra.

W dniu wczorajszym, w domu pod nr. 55-ym przy ul. Złotej zdarzył się następujący wypadek.

Zamieszkały na poddaszu Józef Dekerowski, liczący 86 lat wieku od pewnego czasu dotknięty jest obłądem.

Z tego powodu pozostawał pod nadzorem, lecz wczoraj znalazł się sam w izdebce.

Otworzywszy okno, wyskoczył z 4-go piętra do ogrodu. Zdawałoby się, że upadek z takiej wysokości pociągnie za sobą śmierć niezawodną.

Tymczasem Dekerowski oprócz złamania prawej ręki i lekkiego uszkodzenia w krzyżu, ważniejszego szwanku nie doznał.

Szaleńca, po udzieleniu doraźnej pomocy lekarskiej, odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus.

Krwawa walka.

Wczoraj po południu w szynku przy ul. Wolskiej pod nr. 3, Antoni Radzikowski wszczął bójkę z Janem Szultzem i zranił tego ostatniego szklanką w głowę.

Szultza odwieziono do szpitala św. Ducha, a R. aresztowano.

Utonięcie.

W dniu wczorajszym, około godziny 6-iej rano, Stanisław Wicherski, liczący 16 lat i Karol Latowiec, 18-letni wyrostek popłynęli łódką z prawego brzegu Wisły celem łowienia ryb.

Łódź źle kierowana przez niewprawnych chłopców, zaczęła nabierać wody i niefortunni wiosłarze niebawem zaczęli tonąć.

Latowiec próbował ratować towarzysza, lecz ten został uniesiony prądem dość daleko i niebawem zniknął mu z oczu.

Sam więc Latowiec z trudnością zdołał dopłynąć do brzegu, gdzie upadł zemdlny.

Zarządzone natychmiast poszukiwania Wicherskiego pozostały bezowocne.

Nawet zwłok dotychczas nieodnaleziono.

Wieczór muzyczny.

Korespondent nasz z Płocka donosi pod d. 12-ym b. m.

„W ubiegłą sobotę w Towarzystwie wioślarskiem odbył się ostatni w sezonie zimowym wieczór muzyczny-wokalny.

Złotliwi utrzymywali, iż więcej było przyjmujących udział w wieczorze, niż słuchających.

Urozmaicony program wieczory wypełniały: śpiew (panny: J. M. Hanusz i M. Bajer), fortepian na 4 ręce (panie: Lissowska i Markusfeld), solo skrzypce (p. Brudnicki i chór Towarzystwa.)

Pomimo szczupłej garstki słuchaczy, amatorzy nie mogą się żalić na chłodne przyjęcie: oklaskom i bravom nie było końca.

Najbardziej podobały się: „Die Felsenmühle”, uwertura Reisingera (fortepian na 4 ręce) i „Obertas” Wieniawskiego (skrzypce solo).”

Bazar.

Korespondent nasz z Płocka pisze: „Zwyczajem lat dawnych Towarzystwo dobroczynności urządziło i w r. b. bazar na święcone dla biednych mieszkańców m. Płocka.

Zbieraniem fantów zajmowały się zaproszone damy i opiekunki rewirowe, sprzedają zaś fantów w bazarze panie: Natalja Kamińska, Halina Dylewska, Elżbieta Czaplicka, Lucyna Nowodworska, Natalja Kisielnicka, Mądrzejewska, Urszula Alichniewicz i Dziakiewicz; oraz pp.: Jan Ligowski, Aleksander Puchalski, Ludwik Stokowski, Adam Alichniewicz, Aleksander Donajski, Józef Widuliński i Leopold Mańkowski.

Czystego dochodu ze sprzedaży osiągnięto rs. 637, z tego rozdano rs. 323 kop. 90, biednym bez różnicy wyznań, resztę zaś zaliczono do funduszy ogólnych.”

Echa gostynińskie.

Piszą do nas z Gostynina d. 12-go b. m. „Ruch handlowo-przemysłowy w naszym miasteczku jest bardzo ograniczony, z powodu sąsiedztwa Płocka, Włocławka i Kutna.

Po zakupy ziemianie okoliczni udają się więc do tych miast ze szkodą kupców tutejszych, których handle rozwinąć się nie mogą.

Na jednym z ostatnich targów rozwinął się jednakże większy popyt na zboże.

Płacono za korzec: pszenicy 7 do 7.50 rs., żyta 6.50, owsa 3.30 rs.

Ceny te, jak sądzą rolnicy, utrzymają się zapewne przez czas dłuższy, bowiem znaczne stosunkowo jeszcze zapasy zeszłoroczne zwyżki nie dopuszczają.

Roboty w okolicy mało, więc też ubogich dużo; przed świętami otrzymają oni jednakże zapomogę z funduszy, jakie przysporzyły dwa przedstawienia monologistów, poparte przez p. Burgo, naczelnika straży ziemskiej.

Tutejsza straż ogniowa ochotnicza, zorganizowana w r. 1879-ym, rozwija się bardzo dobrze i wybornie wywiązuje się ze swojego zadania; obecnie liczy ona 206 członków czynnych i 112 honorowych.

Naczelnikiem straży jest aptekarz tutejszy, p. A. Johne, który dokłada wszelkich starań, by instytucja ta rozwijała się coraz lepiej.

Projekt założenia w Gostyninie 3 klasowej szkoły miejskiej został już zatwierdzony.

Koszta budowy budynku i urządzenia szkoły wynoszą rs. 12,000; kasa miejska na jej utrzymanie ma dawać subsydjum w sumie rs. 5,000 rocznie.

Obecnie pożądanem byłoby tylko przyspieszenie budowy budynku i otwarcia zakładu, który przyczyni się do podniesienia stanu oświaty w naszej okolicy.”

Z podpalenia.

W Okuniowie, pod Warszawą spaliły się dwie osady Stanisława Szuby i Stanisława Kozłowskiego.

Ogień, jak się ze śledztwa okazało, wynikł z podpalenia a podłożył go syn Szuby, Mikołaj, którego uwięziono.

Powodem podpalenia była zemsta.

Pożar.

Donoszą nam, że d. 27-go z. m. w hucie szklanej Krasocin, w pow. włoszczowskim zgorzał w nocy magazyn szkła.

Ofiarą pożaru padły zapasy szkła, wskutek czego właściciel poniósł stratę w sumie rs. 6,000.

Skład nie był ubezpieczony.

Istnieje podejrzenie, że ogień był podłożony; rozpoczęto więc energiczne śledztwo.

NEKROLOGJA.

W dniu 12-ym kwietnia r. b. zmarł w St.-Petersburgu, przeżywszy lat 41, ś. p.

Jerzy Jan Hall,

inżynier pociągów Dworskich, naczelnik warsztatów drogi żelaznej bałtyckiej, oraz obywatel m. Warszawy.

Zwłoki zmarłego przewieziono będą do Warszawy i pochowane z kaplicy cmentarza ewangelicko-reformowanego do grobu rodzinnego w dniu 16-ym kwietnia, to jest w sobotę, o godzinie 5-iej po południu, na który to obrządek pogrzebieni w smutku: żona, syn i rodzina zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

Zaproszenia rozsyłane nie będą. 2-1518

B. p. Estera z Winawerów WISLICKA,

po długich i ciężkich cierpieniach, rozstała się z tym światem, przeżywszy lat 66. Wyprowadzenie zwłok nastąpi dnia 15-go kwietnia, to jest w piątek, o godzinie 2-iej po południu z mieszkania przy ulicy Twardzej Nr 25, na które w ciężkim smutku pozostałe dzieci, bracia, siostry, wnuki i wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —1515—

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE

(Korespondencje własne Kurjera warszawskiego.)

Wiedeń 12-go kwietnia.

Zapewniają, że na nowy teatr Raimunda kapitał akcyjny już jest zebrany, oraz że całe towarzystwo słynnych monarchijczyków (druga ludowa edycja teatru meiningen-skiego) dla niego będzie zaangażowane.

O estetyce sztuki aktorskiej miał wykład Otto, dyrektor szkoły dramatycznej, i przedstawił, że kodeks artystyczny wymaga rewizji z powodu zmiany smaku. Utrzymywał, że większość aktorów układa się do specjalności, do typów, a stąd pochodzi, że ludzi, jakich przedstawiają: Shakespeare, Goethe, nawet Ibsen, nie umieją odawać w całej prawdzie. Minęła moda sentymentalnej miękkości i w życiu i w literaturze. Rdzeniem w oddaniu każdej roli musi pozostać zawsze wzgląd estetyczny, ale on sam nie umie wyrobić poczynającego aktora. Dla doświadczonego będzie jednak zawsze źródłem odmładzania się... Trudno streścić doraźnie tego rodzaju zapatrywania, chciałem wam tylko zaznaczyć ich kierunek.

Diefenbach ma tu wielkie powodzenie; wystawę jego zwidziło już 35,000 osób, codziennie odbiera wizyty najwyższych osobistości w swojej pracowni. Zawsze jest ubrany w swój biały płaszcz. Wiele obrazów jego kupiono, a wykończą nowy olbrzymi: „Wśród burzy namiętności”.

Przeciw nieznośnemu wyzyskowi towarzystwa tramwajowego zaczyna ludność demonstrować: wagonów jest mało, zawsze natłoczone, wbrew martwej literze przepisów, miejsca dostać nie można, czasu dużo trzeba tracić, więc niecierpliwie się zaczyna nawet wiedeński najpotulniejszy lud, wyprawia awantury konduktorom, zatrzymuje wozy, wszędzie bitki, poczem idą aresztowania—nareszcie musi rząd energicznie wdać się w tę sprawę. Inaczej bo-

wiem przyszłoby niewątpliwie do wielkich „krawallów” podczas świąt, gdy tramwajami jakich 300,000 ludzi będzie chciało wyjechać w okolice podmiejskie.

Pojutrze uroczysta ceremonia umywania nóg dwunastu starcom przez cesarza. Staruszkowie otrzymają podarunki, ale im cesarzowa nóg nie umyje, gdyż bawi na Korfu.

***
Paryż 12-go kwietnia.**

Na rozkaz komendanta Paryża, generała Saussier, odbyły się w okolicach Wersalu manewry wojskowe. Załogę Wersalu i okolic podzielono na dwie części: jedna pod dowództwem generała Quénivet, atakowała pole, zamknięte między dwoma plantami dróg żelaznych, idących do Chartres i do Dreux, druga zwycięsko odparła atak. Generał Saussier wyraził swe zupełne zadowolenie z wywzięcia wojsk.

Niejaki Gustaw Muno, świeżo skazany za jakąś sprawkę na 2 lata więzienia, napisał do prokuratora republiki list, z którego okazuje się, że ucieczka z Kajenny należy do najłatwiejszych rzeczy pod słońcem; sam autor listu dwa razy jej dokonał. Raz kosztowało go to 900 fr., drugi raz, dzięki nabytej wprawie, 200 fr., a uciekał w biały dzień, w południe, gdy wszyscy odpoczywali. Okrety angielskie, stojące u brzegów Gujany, bez trudności przyjmują zbiegów i przewożą do Europy; to też ucieczki zdarzają się bardzo często.

Doroczny i tradycyjny jarmark na szynki rozpoczął się wczoraj na bulwarze Richard-Lenoir, trwa z wielkiem ożywieniem i zakończy się pojutrze wieczór; obok niego odbywa się też jarmark t. zw. „bric-à-brac’ów”, czyli handlarzy różną starzyzną, co rok się powiększający.

Na bulwarach drzewa już zielenieją, ale warto też wiedzieć, ile Paryż wydaje na te drogocenne przewodniki świeżego powietrza. Zasadzenie i wyhodowanie jednego drzewa na niewdzięcznym gruncie bulwarowym kosztuje 170 fr., a jest ich obecnie 126,000; roczny budżet t. zw. „wydziału spacerowego” wynosi 1,895,000 franków!

Dr. Feliks Brémont, autor studjum o Rabelais’em, jako o lekarzu, wydał zajmujące dziełko p. t. „Przesady w medycynie i higienie”, zawierające ciekawy materiał etnograficzny i poglądy lekarskie. Z tych ostatnich przytoczę, iż potępa on stanowczo rosolę i buljony, jako zupełnie niepożywne, a rehabilituje kawę z mlekiem, niesłusznie obwinianą o zły wpływ na nerwy, szczególniej kobiece.

Zmarł tu d. 9-go b. m. s. p. Stanisław Kraków, właściciel zakładu chromo-litograficznego, w 49-ym roku życia, syn znanej autorki i kierowniczkii słynnej niegdyś w Warszawie pensji, Pauliny Kraków. Dzienniki francuskie poświęcają mu gorące wspomnienia, podnosząc jego przemysłową i artystyczną działalność. S. p. Stanisław Kraków pozostawia wdowę i kilkoro dzieci. Pogrzeb odbył się w poniedziałek, d. 11-go b. m., z kościoła św. Wincentego à Paulo. Zwłoki spoczęły na cmentarzu Montparnasse.

Pod protektoratem p. Adam, a dyrektorstwem p. Anny Wolskiej, zaczęło tu wychodzić pismo w języku angielskim *The light of Paris*. W nrze pierwszym spotykamy między innymi artykuły: *At Chopins grave* i *Personal impressions of Modjeska*.

***
Rzym 10-go kwietnia.**

Wczoraj rano marszałek nadworny, monsignor Della Volpe, w towarzystwie p. Aleksandra Aicardiego z San Remo, złożył Ojcu św. palmę, którą mu przysłała rodzina Bresca z San Remo, mająca przywilej dostarczania palm do Watykanu. Następnie monsignor Augustyn Accoramboni, przedstawiciel zakonnicy św. Antoniego, pospołu z p. Piotrem Azzurim, podał Papieżowi inną misterną i przepyszną palmę, będącą pracą i darem zakonnicy benedyktynek-kamedulek. Potem Ojciec św. dawał posłuchanie kaznodziejom, którzy w rozlicznych kościołach Rzymu kazali przez ciąg wielkiego postu, i monsignorowi Augustowi Barbielliniemu, świeżo mianowanemu audytorowi Roty.

Królestwo oboje przyjęli zaprosiny miasta Genui na uroczystość wielkiego obchodu, jakie miasto gotuje na cześć Krzysztofa Kolumba, który, jak wiadomo, w Genui się urodził i wychował.

Obchód na cześć Rossiniego w teatrze „della Scala” w Medjolanie był nader świetny. Teatr był przepełniony publicznością. Kilka utworów nieśmiertelnego mistrza wykonane było przez czterystu pięćdziesięciu najlepszych śpiewaków i śpiewaczek. *Stabat Mater* było porywające. W strofie *Inflamatus* solo pani Darché, znakomitej śpiewaczki, oczarowało wszystkich, a publiczność wołała wniebogłose: *bis!* Symfonia „Wilhelma Tella” musiała być także powtórzoną. Około północy przybył osobście Józef Verdi, i przyjęty został zapamiętałem oklaskami całej sali. Sławny mistrz objął natychmiast kierunek orkiestry, i rozkazał wykonać „Modlitwę Mojżesza”, jedno z arcydzieł Rossiniego. Modlitwa ta, kierowana przez Verdiego, ożywionego młodzieńczym zapałem, dosięgła idealnej doskonałości, i rzec można, uniósł słuchaczy w niebiosa. Okrzyk zapału, który wywołała, wstrząsnął salą. Trzeba ją było powtórzyć, a wtedy namiętą demonstracją ponowiła się. Tłum krzychał: *Viva Rossini! Viva Verdi!* łącząc obu mistrzów w wylewie swego zapału, i chciał Verdiego porwać na ramiona i nieść go

w trjumfie. Prąd takiego zapału, nieznanego w krajach mniej artystycznych, pociąga najobojętniejszych i sprawia dożgonne wrazenia.

„Cimbelino”, nowa opera 26-letniego maestra Mikołaja Van Westerhout’a, holendra, urodzonego i wychowanego we Włoszech, przedstawiona w Argentynie, wielkie zyskała odrazu i coraz większe zyskuje powodzenie z panną Colonesci i z tenorem Lucignanim. „Cimbelino” jest osobistością szekspirowską, a opera, której jest bohaterem, nosi wybitne piętno wagnerowskie, przewagę orkiestry nad śpiewem, zniewalanie śpiewaków do nadludzkich wysiłków, mgłę zastosowaną do muzyki, jak ją Niemcy do filozofii stosują, słowem siła wad niemiecko-wagnerowskich, wstrętnych tak włoskiemu, jako i słowiańskiemu duchowi; ale przytem miłoścy w sobie ustępy znakomite, objawiające wyższy talent w autorze i to jest przyczyną jej powodzenia.

***
Londyn 10-go kwietnia.**

„Marah” (Gorycz) poemat Owen Meredith’a (zmarłego lorda Lyttona) ukazał się w handlu temi dniami i—zawiodł oczekiwania nawet najzagorzalszych wielbicieli talentu autora. Utwór ten odzwierciedla ponury stan duszy, chcącej zdobyć świadomość samej siebie, a skazanej na ciągłe uleganie fizycznym pierwiastkom i na byt bezpłodny. Oryginalnych myśli brak tu zupełny, a traktowanie większej części tematów jest więcej niż konwencjonalne. Poemat wyszedł nakładem wydawców Longmans i Sp.

Powstał tu projekt zaprowadzenia, na wzór amerykański, czasopism literacko-społecznych, w których artykuły nie będą drukowane, tylko czytane. Założycielem tej ciekawości jest w Nowym Jorku Luther Lincoln, a jego „przeгляд” nazywa się *Uncut Leaves* (Nierozcięte karty). Prenumeratorzy zbierają się na sesję każdego miesiąca, a pisarze czytają wtedy swe prace lub do czytania oddają swym zastępcom. Artykuły wędrują potem od miasta do miasta i są odczytywane w podobny sposób. Ponieważ „Nierozcięte karty” mają w Stanach Zjednoczonych niesłychane powodzenie, więc i tu o zaprowadzeniu ich pomysłi wydawcy Sampson Low i Sp.; obiecują autorom bardzo wysokie honorarja—wyższe, jeśli się zgodzą na odczytywanie swych własnych prac przed „abonentami”.

W teatrach tutejszych takie są codziennie pustki, że prawie wszystkie, zwłaszcza na West-endzie, zawieszają od jutra przedstawienia na 10 dni. Smutny to stan o tej porze roku, bo z wyjątkiem wielkiego piątku, tydzień przedwielkanocny należał zawsze do najpomysłniejszych dla dyrektorów—a to z tego powodu, że rozpoczynające się wakacje szkolne, bankowe i parlamentarne ścigały znaczne tłumy. Oczywiście więc dyrekcje, nie chcąc przynudzić się do nędzoty swych repertuarów, winę całą składają na... psujący się smak publiczności, wołającej przepelnić „halle muzyczne”, czyli tingel-tangle.

N.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 14-go kwietnia. (Tel. Aj. p.) — Na ostatniem posiedzeniu specjalnego Komitetu między innymi asygnowano: pełnomocnikowi gubernji kurskiej jeszcze 25,000 rs., do dyspozycji ministerjum wyznaczono 12,000 rs. dla zaopatrywania w żywność dzieci w szkołach początkowych powiatów: szadryńskiego i kamyszłowskiego w gubernji permskiej i przyjęto do wiadomości rozporządzenie Najdostojniejszego Prezydującego o skierowaniu zboża, przywiezionego przez amerykański parowiec „Missouri”, do trzynastu gubernij, dla rozdania ludności za pośrednictwem osób, znanych ze swej dobroczynnej działalności. Do kasy Komitetu specjalnego niewiadoma osoba wniosła 50,000 rs., a nadto od dnia 28-go do 31-go marca wpłynęło prawie 6½ tysięcy rubli.

Petersburg 14-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Stan zdrowia ministra finansów szybko się polepsza. Wydawania buletynów zaprzestano. Urlop ministra dla poprawienia zdrowia, jak mówią, nie potrwa dłużej, jak miesiąc.

Petersburg 14-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Pułkownik pułku Preobrażeńskiego, br. Rozen, został mianowany agentem wojskowym w Szwajcarii, a oberoficer do szczególnych poruczeń przy sztabie dziesiątego korpusu, ks. Trubeckoj, agentem wojskowym we Włoszech.

Petersburg 14-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Dyrektor zarządu artylerji francuskiego ministerjum wojny, generał Mathieu, obdarzony został odznakami orderu św. Anny pierwszej klasy.

Petersburg 14-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Ogłoszony został okólnik departamentu leśnego o środkach zapobiegawczych przeciwko pożarom w lasach skarbowych.

Petersburg 14-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Na życie znanego antykwariusza petersburskiego, Liniewicza, zrobił zamach jego 28-letni syn. Kula rozbiła oko i utkwiała w okolicy skroni. Stan zdrowia L., po szczęśliwym wydobyciu kuli, nie budzi obaw. Zbrodniarz aresztowany oświadczył, że pobudki zbrodni wyjaśni przed sądem.

ZMIANA WALUTY.

Wiedeń 14-go kwietnia. (Tel. Ajencji półn.) — W połowie maja rząd w parlamentach obu połów monarchji przedstawi projekt do prawa w sprawie wprowadzenia waluty złotej.

NOWY BACCILLUS.

Berlin 14-go kwietnia. (Tel. Ajencji półn.) — Asystent starszego lekarza szpitala miejskiego, dr. Kanon, odkrył baccillusa odry.

POJEDYNEK.

Paryż 14-go kwietnia. (Tel. pryw. K. W.) — Porucznik dragonów, Clolus, wyzwał na pojedynek dziennikarza, który krytykował jego jazdę konkurencyjną. Dziennikarz lekko raniony. Clolus otrzymał karę dwumiesięcznego aresztu domowego.

PREMJERA.

Paryż 14-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. War.) — Przedstawiona tu wczoraj po raz pierwszy w Variétés komedia Meilhaca: „*Le Brévet supérieur*” miała wielkie powodzenie.

ZMIANA GABINETU.

Rzym 13-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Z powodu nieporozumienia w sprawie projektu finansów, markiz de Rudini wręczył królowi prośbę całego gabinetu o dymisję. Król polecił de Rudiniemu przekształcenie gabinetu. Przesilenie gabinetowe skończy się bez kłopotów.

RUCH WĘGLOWY.

Londyn 14-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. W.) — W Clevelandzie zgaszono 70 wielkich pieców, 21,000 ludzi jest bez zajęcia. Związek górników w Durham ma jeszcze w kasie 32,000 funtów szterlingów. Górniczy z Northumberlandu nadesłali im 1,000 funtów.

Lwów 14-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — O mandat poselski do rady państwa z okręgu miejskiego Stanisławów-Tyśmienica po Leonie Bilińskim (który został prezydentem kolei państwowych; *przyp. red.*) ubiegają się: profesor ekonomji na uniwersytecie krakowskim, dr. Józef Milewski, tudzież baron Jakób Romaszkan. Tego ostatniego popiera podobno minister handlu, markiz Bacquehem.

Lwów 14-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — W Kołomyjskiem były dwa pożary lasów.

Rzym 14-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Żądanie kredytu nadzwyczajnego w sumie 25 milionów na cele wojskowe wywołało poważną rozterkę w gabinecie.

Rzym 14-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. War.) — Ogłoszone zostały noty dyplomatyczne, wymienione pomiędzy Blainem a posłem włoskim w Waszyngtonie. Noty owe zakończyły nieporozumienia, wynikiem z powodu wiadomego mordu Włochów w New Orleans i przywróciły stosunki dyplomatyczne pomiędzy Włochami i Stanami Zjednoczonymi. (Aj. półn.)

Rzym 14-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. W.) — W okolicy Palerma bandyci wprowadzili w góry bogatego właściciela.

Luksemburg 14-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Wczoraj odbyła się tu demonstracja republikańska. W starciu z policją kilka osób odniosło rany.

Nowy Jork 14-go kwietnia. (Tel. pr. K. W.) — W Moosie prochnonia wyleciała w powietrze. Dwa namiętne ofiar.

